

Carol F. McConkie

ensimmäinen neuvonantaja Nuorten
Naisten ylimmässä johtokunnassa

7. OL 42:11. Johtajiemme hyväksymistä ja tukemista koskeva käytäntö pantiin täytäntöön 6. huhtikuuta 1830, kun kirkko perustettiin, ja maaliskuussa 1836, kun ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet hyväksyttiin profetoiksi, näkijöiksi ja ilmoituksensaajiksi (ks. *History of the Church*, osa 1, s. 74–77; osa 2, s. 417).
8. Mormonin kirja varoittaa vaarasta, jos sivuutamme profeettojen opetukset. Siinä sanotaan, että ”se suuri ja avara rakennus oli maailman ylpeys, ja se sortui, ja sen sortuminen oli tavattoman suuri. Ja Herran enkeli puhui minulle – – sanoen: Tällainen on oleva kaikkien niiden kansakuntien, sukujen, kielten ja kansojen tuho, jotka taistelevat Karitsan kahtatoista apostolia vastaan.” (1. Nefi 11:36.)
9. Ks. Dan. 9:10; Aam. 3:7; OL 21:1, 4–5; 124:45–46.
10. Joh. 15:16. Viidennessä uskonkappaleessa sanotaan: ”Me uskomme, että saarnataksien evankeliumia ja suorittaakseen sen toimituksia miehen täytyy olla Jumalan kutsuma profetian kautta ja niiden käten päällepanemisella, joilla on toimivalta.”
11. *Kirkon presidenttien opetuksia: George Albert Smith*, 2011, s. 63, kursivointi lisätty. Tämä lainaus on vanhin George Albert Smithin konferenssi puheesta vuodelta 1919. Hänestä tuli kirkon presidentti vuonna 1945.
12. Ks. OL 1:30, 38.
13. Ks. OL 107:27.
14. 3. Nefi 13:10; ks. myös Matt. 6:10; Luuk. 11:2.
15. Kun kirkon presidentti kuolee, ensimmäinen presidenttikunta hajoo ja neuvonantajat ottavat paikkansa kahdentoista apostolin koorumissa. Sitten kahdentoista koorumi johtaa kirkkoa, kunnes ensimmäinen presidenttikunta järjestetään uudelleen. Tätä ajanjaksoa nimitetään apostolien väliaikaisjohdoksi. Historiallisesti tuo ajanjakso on vaihdellut pituudeltaan neljästä päivästä kolmeen ja puoleen vuoteen.
16. Tietenkään tuo seuraannon malli ei koskenut Joseph Smithin kutsumista, sillä hänet asetettiin ennalta palautuksen profeetaksi ja ensimmäiseksi kirkon presidentiksi (ks. 2. Nefi 3:6–22; ks. myös Abr. 3:22–23).
17. Me tiedämme, että Herra voi itse kutsua kenen tahansa meistä kotiin milloin vain haluaa.
18. Ks. ”Jumala on peräsimesä”, *Valkeus*, heinäkuu 1994, s. 56; ks. myös ”He Slumbers Not, nor Sleeps”, *Ensign*, toukokuu 1983, s. 6.
19. ”Message from President Thomas S. Monson”, *Church News*, 3. helmikuuta 2013, s. 9.
20. Ks. ”Alati rukoilen puolestasi”, *MAP-lauluja*, 12.

Eläkää profeettojen sanojen mukaan

Jotta olisimme sopusoinnussa taivaan jumalallisten tarkoitusten kanssa, me annamme tukemme profeetalle ja päätämme elää hänen sanojensa mukaan.

Taivaallinen Isämme rakastaa kaikkia lapsiaan ja haluaa, että he tuntevat ja ymmärtävät Hänen onnensuunnitelmansa. Siksi Hän kutsuu profeettoja, niitä, joille on annettu voima ja valtuus toimia Jumalan nimessä Hänen lastensa pelastukseksi. He ovat vanhurskauden sanansaattajia, todistajia Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen sovituksensa äärettömästä voimasta. He pitävät hallussaan Jumalan valtakunnan avaimia maan päällä ja antavat valtuuden suorittaa pelastavia toimituksia.

Herran tosi kirkossa ”maan päällä on kerrallaan vain yksi sellainen, jolle tämä valtuus ja tämän pappeuden avaimet on annettu”¹. Me hyväksymme presidentti Thomas S. Monsonin profeetaksemme, näkijäksemme ja ilmoituksensaajaksemme. Hän ilmoittaa Herran sanan ohjaamaan ja johtamaan *koko* kirkkoamme. Kuten presidentti J. Reuben Clark jr. on selittänyt: ”Kirkon presidentillä – – yksin on oikeus saada ilmoitusta kirkkoa varten.”²

Elävän profeetan suhteen Herra käskee kirkkonsa kansaa:

Sinun ”tulee ottaa varteen *kaikki* hänen sanansa ja käskynsä, jotka hän antaa sinulle, kun hän saa niitä vaeltaessaan kaikessa pyhyudessa minun edessäni;

sillä teidän tulee ottaa vastaan hänen sanansa niin kuin minun omasta suustani kaikessa kärsivällisyydessä ja uskossa.

Sillä kun te näin teette, helvetin portit eivät teitä voita.”³

Jotta olisimme sopusoinnussa taivaan jumalallisten tarkoitusten kanssa, me annamme tukemme profeetalle ja päätämme elää hänen sanojensa mukaan.

Me annamme tukemme myös presidentti Monsonin neuvonantajille ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenille heidän kutsumuksissaan profeettoina, näkijöinä ja ilmoituksensaajina. Heillä on oikeus, voima ja valtuus julistaa Herran mieli ja tahto kirkon presidentin alaisuudessa.⁴ He puhuvat Kristuksen nimessä. He profetoivat Kristuksen nimessä. He tekevät kaiken Jeesuksen Kristuksen nimessä. Heidän sanoissaan me kuulemme Herran äänen ja tunnemme Vapahtajan rakkauden. ”Ja mitä he

puhuvatkin Pyhän Hengen innoittamina, se on pyhä kirjoitus – ja Jumalan voima pelastukseksi.”⁵ Herra itse on sanonut: ”Olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama.”⁶

Me olemme kiitollisia kirkosta, ”jonka perustuksena ovat apostolit ja profeetat ja jonka kulmakivenä on itse Kristus Jeesus”⁷. Herran huone on järjestyksen huone, eikä meidän tarvitse koskaan tulla petetyiksi siinä, mistä etsiä vastauksia kysymyksiimme, tai olla epävarmoja sen suhteen, mitä ääntä seurata. Meidän ei tarvitse ajelehtia ”kaikenlaisten opin tuulten heiteltävinä”⁸. Jumala ilmoittaa sanansa asetettujen palvelijoidensa kautta, ”tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen, kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa”⁹. Kun päätämme elää profeettojen sanojen

mukaan, olemme liiton tiellä, joka johtaa iankaikkiseen täyteyteen.

Opimme eräältä yksinhuoltaja-äidiltä, joka vaivoin selviytyi nälänhädän ajasta, mitä profeetalle tukensa antaminen tarkoittaa. Herra käski profeetta Eliaa menemään Sarpatiin. Sieltä hän löytäisi leskivaimon, jolle Herra oli antanut käskyn pitää hänestä huolta. Kun Elia lähestyi kaupunkia, hän näki tämän naisen keräämässä polttopuita. Elia huusi hänelle: ”Toisitko minulle vähän vettä, että saisin juoda.”¹⁰

”Nainen lähti hakemaan vettä, ja Elia huusi hänelle vielä: ”Toisitko minulle myös palan leipää.”

Mutta nainen vastasi: ”Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi, elää, minulla ei ole jäljellä kuin kourallinen jauhoja ruukussa ja vähän ruokaöljyä pullossa. Kun saan kerätyksi vähän puita, menen kotiin ja teen jauhoista ja öljystä ruokaa itselleni ja pojalleni. Syömme sen ja sitten kuolemme.”

Elia vastasi hänelle: ”Älä pelkää! Mene kotiisi ja tee niin kuin sanoit. Tee kuitenkin *ensin* minulle pieni leipä ja tuo se tänne. Leivo vasta sitten itsellesi ja pojalleni.”¹¹

Kuvitelkaa hetken ajan, kuinka vaikean asian profeetta pyysi nälkiintynyttä äitiä tekemään. Varmasti Jumala olisi itse voinut järjestää ruokaa uskolliselle palvelijalleen. Herran nimessä toimien Elia kuitenkin teki, kuten häntä oli käsketty – pyysi Jumalan rakasta tytärtä uhraamaan sen, mitä tällä oli, ja antamaan tukensa profeetalle.

Mutta lisäksi Elia lupasi siunauksen kuuliaisuudesta: ”Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Ei tyhjene jauhu-ruukku eikä ehdy öljypullo.”¹² Herra antoi leskelle tilaisuuden päättää uskoa profeetan sanaa ja totella sitä.

Maailmassa, jota uhkaa vanhurskauden ja hengellisen nälkiintymisen nälänhätä, meitä on käsketty antamaan tukemme profeetalle. Kun otamme profeetallisesta sanasta vaarin sekä noudatamme ja vahvistamme sitä, me todistamme, että meillä on uskoa alistua nöyrästi Herran tahtoon, viisauteen ja ajoitukseen.

Me noudatamme profeetallista sanaa silloinkin, kun se tuntuu kohutuuttomalta, hankalalta ja epämuksulta. Maailman mittapuun mukaan profeetan seuraaminen saattaa olla epäsuosittua, poliittisesti epäkorrektia tai yhteiskunnallisesti paheksuttua. Mutta profeetan seuraaminen on aina oikein. ”Sillä niin korkealla kuin taivas kaartuu maan yllä, niin korkealla ovat minun tieni teidän teittenne yläpuolella ja minun ajatuseni teidän ajatusten yläpuolella.”¹³ ”Älä jätä elämäsi oman ymmärryksesi varaan, vaan turvaa koko sydämeistäsi Herraan.”¹⁴

Herra kunnioittaa ja puoltaa niitä, jotka ottavat profeetallisesta

ohjauksesta vaarin. Sarpatin lesken kuuliaisuus Eliaa kohtaan pelasti hänen henkensä ja lopulta hänen poikansa hengen. Kuten profeetta oli luvannut, ”heillä kaikilla riitti syötävää pitkäät ajat – –, sillä näin Herra oli sanonut Elian suulla”¹⁵.

Herra ”ruokkii ne, jotka luottavat Häneen”¹⁶. Profeettojen sanat ovat kuin mannaa sielullemme. Kun nautimme niitä, meitä siunataan, suojellaan ja varjellaan sekä ajallisesti että hengellisesti. Kun kestitsemme itseämme heidän sanoillaan, me opimme, kuinka tulla Kristuksen luokse ja elää.

Vanhin Bruce R. McConkie kirjoitti, että profeettojen kautta ”Herra ilmoittaa pelastuksen totuudet; – – pelastuksen, joka on Kristuksessa, ja Hän kartoittaa – – iankaikkiseen elämään johtavan suunnan. – – Kaikkina aikoina Herra antaa kansalleen sen ohjauksen, jota se tarvitsee uhkansa ja vaaransa hetkenä. Ja varmasti edessä olevina päivinä tulee aikoja, jolloin mikään paitsi Jumalan viisautta, joka laskeutuu taivaasta ja virtaa profeetalisilta huuilta, ei pysty pelastamaan Hänen kansaansa.”¹⁷

Profeettojen sanat, joita lehvänsitojen opettajani opetti, antoivat minulle näkemyksen siitä, miltä avioliiton liittosuhteen tulisi näyttää. Profeettojen sanat antoivat minulle uskoa ja toivoa siihen, että voisin valmistautua saamaan onnellisen kodin. Profeettojen – niin muinaisten kuin nykyistenkin – opetusten johdonmukainen tutkiminen tuki minua niiden raskaiden ja usein uuvuttavien vuosien aikana, jolloin sain seitsemän lasta ja opetin ja hoidin heitä. Profeettojen sanat, joita on pyhissä kirjoituksissa ja joita opetetaan tältä puhujakorokkeelta, ovat lohdun, rakkauden, voiman ja hyvän tahdon sanoja, jotka sulkevat piiriinsä meidät kaikki.

Kun me noudatamme profeettojen sanoja, me rakennamme kotimme ja elämämme iankaikkisesti varmalle perustukselle, ”Lunastajamme kalliolle, hänen, joka on Kristus, Jumalan Poika, niin että kun Perkele lähettää väkevät tuulensa, niin nuolensa pyörretuulussa, niin, kun kaikki hänen rakeensa ja hänen väkevä myrskynsä pieksevät teitä, sillä ei ole valtaa teihin vetääkseen teidät alas kurjuuden ja loputtoman onnettomuuden kuiluun”¹⁸.

Valinta on meidän. Me voimme päättää olla piittaamatta Kristuksen sanoista, joita Hänen asetetut palvelijansa ovat puhuneet, tai väheksyä tai polkea niitä tai kapinoida niitä vastaan. Mutta Vapahtaja opetti, että ne, jotka niin tekevät, erotetaan pois Hänen liittokansastaan.¹⁹

Kun me luemme ja tutkimme rukoillen pyhää profeetallista sanaa uskossa Kristukseen ja vakain aikein, Pyhä Henki puhuu totuutta mieleemme ja sydämeemme. Aukaiskaamme korvamme kuulemaan, sydämemme ymmärtämään ja mieleemme, jotta Jumalan salaisuudet voitaisiin paljastaa meidän nähtäväksemme.²⁰

Minä todistan, että Joseph Smith oli ja on profeetta, jonka Jumala kutsui palauttamaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin ja Hänen pappeutensa maan päälle. Ja todistan, että presidentti Monson on Jumalan tosi profeetta, joka johtaa meitä tänä

päivänä. Päätäkäämme seistä profeettojen kanssa ja elää heidän sanojensa mukaan, kunnes meistä tulee yhtä uskossa, puhdistettuja Kristuksessa ja olemme täynnä Jumalan pojan tunteesta. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Amen. ■

VIITTEET

1. OL 132:7; ks. myös *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 2.1.1: ”Jeesuksella Kristuksella on hallussaan kaikki kirkkooaan koskevat pappeuden avaimet. Hän on antanut kaikille apostoleilleen kaikki avaimet, jotka kuuluvat Jumalan valtakuntaan maan päällä. Virkaiältään vanhin elävä apostoli, kirkon presidentti, on ainoa henkilö maan päällä, jolla on valtuus käyttää kaikkia pappeuden avaimia.”
2. ”When Are the Writings and Sermons of Church Leaders Entitled to the Claim of Scripture?”, puhe seminaarin ja institutiuin henkilökunnalle, Brigham Youngin yliopisto, 7. heinäkuuta 1954.
3. OL 21:4–6, kursivointi lisätty.
4. Ks. ”When Are the Writings and Sermons of Church Leaders Entitled to the Claim of Scripture?”
5. OL 68:4.
6. OL 1:38.
7. Ef. 2:20.
8. Ef. 4:14.
9. Ef. 4:12–13, vuoden 1938 raamatunkäännös.
10. 1. Kun. 17:10.
11. 1. Kun. 17:11–13, kursivointi lisätty.
12. 1. Kun. 17:14.
13. Jes. 55:9.
14. Sananl. 3:5.
15. 1. Kun. 17:15–16.
16. Roger Hoffman, ”Consider the Lilies”.
17. *A New Witness for the Articles of Faith*, 1985, s. 478, käytetty luvalla.
18. Hel. 5:12.
19. Ks. 3. Nefi 20:23.
20. Ks. Moosia 2:9.